MIJN LOCATIE

In deze rubriek vertellen managers waarom ze trots zijn op hun bedrijf en team. Mark Siep (43) en zijn partner Rob Vullings runnen samen Plukkebol Kinderopvang in Delft. Een familiebedrijf dat zij in 2008 overnamen van Marks moeder en tante. Plukkebol is in dertig jaar uitgegroeid tot drie locaties met 70 medewerkers en 500 kinderen.

TEKST CARLA OVERDUIN FOTO CORINE ZIJERVELD

Wat maakt Plukkebol anders?

‘De kwaliteit komt van binnenuit. We zijn niet bezig met markt-onderzoek of de vraag: verkoopt dit wel? We willen gewoon hele goede kinderopvang. Tijdens de crisis hebben we ook niet meegedaan met enorme flexibiliteit. Hier moet je minimaal twee dagen opvang afnemen. We varen onze eigen koers.’

Hoe stimuleren jullie permanente educatie?

‘Ik ben een ongelofelijke fan van Video Interactie Begeleiding. Wij laten medewerkers zelf opnames maken en video’s inbrengen tijdens overleg. Vaak wordt gezegd: mensen laten alleen succesmomenten zien. Juist niet, ze komen met moeilijke situaties. Dat geeft aan dat er een veilige leeromgeving is. Je bent immers zelf baas over het materiaal. Eens per zes weken hebben we uitgebreid VIB-overleg, maar tussentijds is het ook heel normaal om opnames voor te leggen aan een collega of leidinggevende.’

Hoe zorg je dat medewerkers plezier houden in hun werk?

‘Bij vacatures zoeken we mensen met enthousiasme, maar ook met eigen ideeën, eigengereid en sensitief. Ik vind het heerlijk als iemand zegt: “Mark, hoe kun je dat nou bedenken?”. Mijn bureau staat bewust op de locatie, niet op een hoofdkantoor. Als ik vastloop, ga ik even een flesje geven. Verder kopen we voordeelprogramma’s in voor medewerkers: goedkoop sporten, een fietsplan en ‘Cultuur werkt’. Wij dragen de cultuursector een warm hart toe, doen *events* in het theater, maar bieden medewerkers ook de mogelijkheid om goedkoop het theater te bezoeken. Waarom? Inspiratie, spiegel, shockeffect. Je bent even in een andere wereld, dat is magisch. Je merkt dat het de creativiteit prikkelt.’

Waar word je blij van als directeur?

‘Als ik een rondleiding geef en ik zie terug waar we in geïnvesteerd hebben. Na de Muziek-op-schoot-training zakt dat niet in, maar maken medewerkers zich dat eigen en gaan nog een stap verder. Dan zie ik buiten allerlei potjes en pannetjes en wordt er muziek gemaakt met pollepels. Dat is smullen.’

Welke droom heb je voor Plukkebol?

‘Ik wil een school beginnen. Ik vind ik een vies woord. Dat is houtje-touwtje. Ik’s zijn meer geboren uit angst voor het voortbestaan dan vanuit een pedagogische opdracht. Dat werkt niet. Ik zou graag een school beginnen volgens het Plukkebol-principe. Ouders zijn gewend aan een hoog serviceniveau en veel aandacht in de kinderopvang. Dan gaan ze naar school en schrikken zich soms dood. Je bent ineens een nummer. Educatie is een andere deskundigheid, dus dat zou ik inhuren, maar wel onder onze regie. Met veel aandacht voor kinderen en ouders. Geen toeluitvoering om twee uur ’s middags als ouders werken. Ouders vragen er ook steeds meer om, dus misschien doen we het wel. Mijn handen jeuken.’ <